

[Arbejdsministeren]

blev i øvrigt også overrasket over, at § 97 a ikke skulle ophæves, for det vil faktisk betyde, at i stedet for, at de penge indgår i den lokale fordeling, skal de også i fremtiden på centralistisk vis fordeles af mig. Jamen jeg troede, fru Lone Møller var modstander af centralisme og derfor hellere ville have, at de blev fordelt ude i regionerne.

Nå, men lad os tage fat på, at det, at de tre bevillinger skal slås sammen, er fornuftigt, at det at styrke uddannelseselementet er fornuftigt. Jamen det er faktisk to af de bærende dele i forslaget.

Derfor beder jeg om, at Socialdemokratiet kigger på forslaget én gang til og stiller de nødvendige spørgsmål til afklaring i udvalget, og så håber jeg på, at vi kan få Socialdemokratiet med i den brede enighed. Det ville være lidt trist, hvis DA, LO, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, SF, Det Radikale Venstre, firkloverpartiet – undskyld, -partierne, vi er dog trods alt fire partier – var enige, at Socialdemokratiet så stod udenfor. Det synes jeg ville være synd for Socialdemokratiet, og jeg vil derfor gerne stå til rådighed med svar på alle mulige spørgsmål med henblik på at få det afklaret.

For så vidt angår fru Lone Møllers bemærkninger om EIFU, at der skulle foreligge en eller anden skjult besparelse: Jamen igen drejer dette forslag sig hverken om besparelser eller om det modsatte. Det drejer sig om at bruge de penge, der bliver stillet til rådighed, på den bedst tænkelige måde.

Når vi ikke har taget det med i forslaget, er det faktisk, fordi, som vi skriver i bemærkningerne, vi langt foretrækker, at vi får tid til i fred og ro at forhandle det med parterne, således at vi alle sammen er enige om, at når og hvis vi gennemfører det med virkning fra 1. januar 1989, så er det, fordi vi mener, at den del trækker i retning af en forenkling og i retning af en decentralisering. Det skal altså også forhandles, og det drejer sig heller ikke om besparelser.

Men altså alt i alt: Jeg håber, at jeg har forstået bemærkningerne rigtigt, og jeg glæder mig i hvert fald over, at det ser ud til, at vi kan få et flertal for dette forslag, således at man ude i regionerne kan få lejlighed til at bestemme noget mere selv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Efter en lang arbejdsdag i går kan jeg godt forstå, at der kun er en snes medlemmer, der kan følge denne vigtige forhandling. Jeg skal ikke trække den yderligere ud, men jeg blev helt nervøs, da arbejdsministeren ligesom tog Fælles Kurs til indtægt for dette forslag, og det var derfor, jeg bad om ordet for en kort bemærkning.

Jeg vil skynde mig at sige til arbejdsministeren, at forudsætningen for, at vi kan gå med til denne affære, er, at der bliver fuld refusion til kommuner og amter i stedet for bloktilskud, som vi opfatter som et forsøg på nedskæringer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er hundrede procent enig med arbejdsministeren, når han siger, at det, dette lovforslag først og fremmest drejer sig om, er, at det beløb, som måtte blive afsat på finansloven – stort eller lille – bliver brugt på den bedst mulige måde.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at den bedst mulige måde – den socialt mest forstående måde, den mest hjælpende for vor ungdom, den bedste måde at klare arbejdsløshedsbekæmpelse, betalingsbalancetilbagebetaling og alle de andre problemer på – vi har at bruge pengene på, er at spare dem, sådan at der er grundlag for en skattenedsættelse.

Det er helt og aldeles oplagt, at under alle synsvinkler er den bedste måde, man kan bruge pengene på, hvad enten det bliver de 438 mio. kr. i skat, arbejdsministeren taler om, eller mere eller mindre, er ved at lade pengene blive i statskassen og dermed blive i borgernes lommer. Der var engang et parti, der sagde, at pengene skulle blive i borgernes lommer, hvis vi skulle have et godt resultat her i samfundet. Så vi er forhåbentlig enige i det sidste.

Forhåbentlig har arbejdsministeren så mange ledige stunder, at han kan studere Det Konservative Folkepartis historie og derigennem få at vide, hvordan man bedst muligt bruger penge, nemlig ved at lade dem blive i borgernes lommer.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):